

PRARASTO POTVYNIO KARIAT

„Tiesiog stebuklinga“
EOIN COLFER
apie „Astrų vergijos sąj“

CATHERINE
DOYLE

700 eilutėm

Pagiriamasis žodis „Audrų sergėtojo salai“

„Knygos – mano bagažas“ (orig. *Books are my bag*),
jaunojo skaitytojo apdovanojimas

Įtraukta į Geriausių Airijos knygų sąrašą
„Metų knyga vaikams“

Nominuota Karnegio medaliui

„*Audrų sergėtojo sala* įtrauks ir nebepaleis.
Tiesiog užburiantis pasakojimas... Kupinas išminties,
šilumos ir nuostabos“

Eoin Colfer, knygų serijos *Artemidas Faulas* autorius

„Catherine Doyle atgaivino senovės pasakojimą,
atrasdama jame kažką naujo, kvapą gniaužiančio ir
pašėlusio... Tą geba tik tikri rašytojai ir pasakotojai“

Katherine Rundell, knygos *The Explorer* autorė

„Nuotaikinga, niūri, stulbinamo grožio *Audrų sergėtojo
sala* – tai išradingai jaudinantis nuotykis“

Kiran Millwood Hargrave, knygos *Žvaigždžių mergaitė* autorė

„Spinduliuoja reta ir įstabia magija...“

Įsimintina istorija“

Abi Elphinstone, knygos *Sky Song* autorė

„Jaudinama, skvarbi ir puikiai parašyta...
Šiai knygai lemta tapti modernia klasika“

Louise O'Neill, knygos *The Surface Breaks* autorė

„Audrų, kilniaširdiškumo ir stebuklingų salų knyga,
išdainuojanti tavo vardą ir kviečianti pro laiko sluoksnius... Pribloškiamas pasakojimas apie narsą ir viltį“

Cerrie Burnell, knygos *Harper and the Scarlet Umbrella* autorė

„Gili ir poetiška... Meilė ir viltis
magiškai persipina su išmone“

Hilary McKay, knygos *Šafi angelas* autorė

„Magiška ir unikali knyga! Likau sužavėta“

Katherine Woodfine, knygų serijos *The Sinclair's Mysteries* autorė

„*Audrų sergėtojo sala* palieka neišdildomą įspūdį –
tai viena tų istorijų, kurios sugriebia už
širdies ir nebepaleidžia“

Katie Tsang, knygos *Sam Wu Is NOT Afraid of Ghosts* bendraautorė

„Nuotaikinga, širdį verianti, baugi...
Nekantriai laikiu naujos dalies“

Lauren James, knygos *The Loneliest Girl in the Universe* autorė

„Širdį šildanti pasaka apie draugystę,
kupina magijos ir humoro“

Alex Bell, knygos *The Polar Bear Explorers' Club* autorė

„Įstabiai nuotykių istorija apie šeimą, drašą ir kovą su
audra... Fionas yra herojus, kuriam neliksime abejingi“

Anna James, knygų serijos *Pages & Co* autorė

PRARASTO POTVYNIO KARIAI

ĮŽANGA

Vieną žvarbų žiemos rytmetį į pusiau primirštos salos vandenį atplaukė vandenė, kažkur toli palikusi savo namus. Jai išnyrant paviršiun, virš vandens pakibęs ūkas tartum šydas lipo būtybei prie odos: pirma pasirodė karūna iš koralų ir kaulų, tada gelsvos ir nelyg pilnatis apvalios akys. Vandinės žandikaulį vagojo blyškūs randas.

Būtybė tūnojo vandenyje nejudėdama.

Pakrantėje stovėjo berniukas. Vandinė uodė jūros druską jo kraujyje.

Apsilaižė lūpas.

Audrų sergėtojas.

Atminė jį.

Berniuko akys buvo užmerktos, kaskart jam iškvepiant formavosi debesėlių gija. Berniukas ištiesė ranką ir subangavo pirštais virš vandens. Kurį laiką stovėjo visiškai sustingęs. Paskui jo kūnas smarkiai sudrebėjo, tarytum kažkas iš vidaus kumščiais veržtųsi lauk. Berniukas žaibiškai atsimerkė – jo žvilgsnyje buvo įsispaudusi baimė.

Magija.

Vandenė priplaukė artėliau. Dramblio kaulo spalvos dangumi aukštyn kopė saulė. Visai netrukus sala prisipildys žmonių, šurmuliuojančių jos pakrantėse, ir automobilių, burzgiančių į naujos dienos pradžia, krautuvių vitrinos pamažu išsižiebs lyg nešiojami žibintai. Vandenei nederėjo būti taip arti kranto... taip arti balso, šnabždančio jai iš pačių gelmių. Bet ji vis vien atplaukė čionai, kad išvystų berniuką. Berniuką, kuris iš begalinio miego pažadino Moriganą.

Pagalčiau – po šitiekos metų – jis pasirodė.

Jo pirštų galiukuose plykstelėjo kibirkštis, vaikas aiktelėjo.

– Nagi! – spyriu nutėškė jūržolių kupstą vandenin. – Nagi, tu kvailas daikte!

Įkalinta magija.

Vandenė susiraukė. Laiko buvo likę visai nedaug. Pačiame horizonto pakraštyje jau rangėsi tamsa ir kilo lyg jūros banga, vilnijanti per visą pasaulį. Link salos. Link berniuko. Šito berniuko.

Tas kvailys Dagda. Mus visus įstums pražūtin.

Berniukas pakėlė nuo žemės akmenį ir paleido į orą. Vandenei sekė akimis akmens skrydžio trajektorija. Šis nusileido visai šalia jos galvos – *pliumpt!* Vandinės lūpas iškreipė vypsny.

Vienas širdies dūžis, du širdies dūžiai... Berniukas atsitokėjo ir leidosi tiesiai link jos, vanduo apsėmė jo kulkšnis, tada kelius ir šlaunis.

Būtybė sudvejojo vieną trumputelę akimirką, prieš grįžtant nuovokai. Tada paniro į pirmą atsiritusią bangą, įtraukdama sidabru žvilgančią uodegą.

Ne dabar, – mąstė vandenė, skrosdama sau kelią atgal po vandeniu. – Dar ne laikas.

Jos kariaunai buvo numatytas kitas planas. Jiems teks palaukti. Arba žlugimo, arba Potvynio šauklės.

Kad ir kas pirmiau ištiktų.